

Crítica circ

Jordi Jané

Circ i perles

IX Festival Escena Poblenu

Del 14 al 17 d'octubre

L'equip encapçalat per Ada Vilaró continua oferint oportunitats a les creacions contemporànies. Bo i així, l'experiència d'aquests nou anys els fa curar-se en salut combinant atots segurs com ara *Utopia* (Leo Bassi) i *Volare* (Los Dos Los) amb propostes joves com ara *Disonancia* (companyia Lapoet), *Gris* (La Corcoles) i *Anècdotes anatòmiques*, de la companyia homònima, que va tancar el festival amb el Centre Moral ple d'un públic complagut.

Poca cosa es pot dir sobre *Disonancia*, ja que una lesió va obligar a canviar algun artista. *Gris*, de La Corcoles -Mariona Moya, ex-Deambulants-, és un solo de funambulisme amb accions miniaturistes, que po-

dria acabar sent un espectacle rodó i personal.

Coproduït i assajat a La Central del Circ, *Anècdotes anatòmiques* és una creació multidisciplinària. Els cinc intèrprets aconsegueixen crear climes que basculen entre la intimitat, la hilaritat, la bellesa plàstica i un punt de surrealisme sovint desbocat i de vegades subtil. Vist el tarannà escènic dels artistes, es pot assegurar que l'espectacle s'ajustarà en el rodatge: per poc que les situacions en què intervenen les siameses es treballin amb més profunditat, poden guanyar protagonisme i eficàcia, cosa que ajudarà al ritme. A més de retrobar-hi el deliciós ballet de bombetes que vam aplaudir a Eleazar Fanjul al Poblesec, hi ha un diàleg subliminar en què els objectes animats s'entrellacen amb els manipuladors en moments d'autèntica emoció.

Crítica dansa

Bàrbara Raubert Nonell

Tristes goteres

'Canciones tristes para personas alegres'

Belén Maya i Olga Pericet
10 d'octubre al Mercat de les Flors

Dues ballarines fortes i enigmàtiques donen la mà en un espectacle trist on les llàgrimes acaben mullant tot el vestit de cua de Belén Maya, després d'una hora i mitja de constant degoteig que en realitat s'acosta més a una gotera mal arreglada que no pas a l'expressió real d'un sentiment. El muntatge peca de voler dir molt i acaba dient el mateix de formes diverses.

Canciones tristes para personas alegres comença amb una declaració d'intencions brillant, on la bailaora engega unes *alegrías* apassionades, de tant en tant eclipsada per moments d'introspecció silenciosa, com estampetes an-

tigues plenes de melancolia, després dels quals, Olga Pericet apareix saltant com una daina, amb un contrast que crea expectatives.

Malauradament, després d'aquest començament prometedor on es posen sobre la taula els elements escollits amb valentia (passat i futur del folklore musical, plàstic i dansístic) Juan Carlos Lérida dirigeix el camí de cadascuna en solitari i amb aproximacions graduals: per a Maya desenvolupa una coreografia perillosa. Pericet és dolçor i agilitat personificades en un cos expressiu fins que acaba encomanada per la pesantor de l'altra. El so de degoteig acaba convertit en la imatge metafòrica de l'aigua escorrent-se per les escales d'un mur de bones idees i matèria primera de qualitat.

Angle Editorial inicia amb títols dedicats a Gandhi i Pau Casals una col·lecció dedicada als pacifistes

Per la pau i la no violència

Mahatma Gandhi amb la seva família en una fotografia del 1946 ■ AFP

David Castillo
BARCELONA

Angle Editorial inicia la nova col·lecció *Clàssics de la pau i de la no-violència* amb un assaig fonamental, el que Romain Rolland va escriure el 1923 sobre el pensament, la filosofia i l'actitud vital de Mahatma Gandhi. En el pròleg, el director de la col·lecció, Alfons Banda Tarradellas,

president de la Fundació per la Pau, recorda les entrevistes que Rolland i Gandhi van tenir a propòsit del llibre. El líder espiritual i polític de l'Índia li va replicar després d'un dia de converses, "el meu mètode és empíric; totes les meves conclusions estan basades en experiències personals". Banda constata les diferències entre el pacifista i el biògraf, entre

Gandhi va dir que el seu mètode era empíric, basat en les experiències personals

un home que vivia enmig de la pràctica i la mística sense mediacions culturals explícites i l'intel·lectual occidental, amb la ineludible necessitat d'una conceptualització que li permetés la construcció d'un pensament èticament imperatiu. La visió de Romain Rolland sobre Gandhi és una aproximació esplendorosa, que furga en el personatge i la seva transcendència, però també en els continguts morals dins un estudi farcit de reflexions i gairebé de literatura comparada. És a la vegada, un compendi que pot servir al lector per interpretar no tan sols la ideologia sinó la conducta d'un home que va fer fora del seu país un dels grans imperis de la història sense vessament de sang, només a través d'una actitud ferma d'oposició a la injustícia. El volum conté un epíleg del president del Parlament, Ernest Benach.

El segon volum de la col·lecció és una antologia d'escrits de Pau Casals, dels quals publicarem uns extractes al suplement *Cultura* de demà. Els responsables estan estudiant títols dedicats a Thoreau, Xirinacs, Tolstoi i Luther King, entre d'altres. ■

Iniciativa de l'IRL a Leipzig

Redacció
LEIPZIG

La Universitat de Leipzig, a Alemanya, ha inaugurat els primers estudis de traducció de llengua catalana. És la primera universitat alemanya que oferirà la titulació de traducció en quatre llengües iberoro-

màniques. El projecte ha estat finançat per l'Institut Ramon Llull (IRL), que d'aquesta manera vol portar el català a àmbits més enllà de la romanística i la filologia. La facultat oferirà les titulacions de Bachelor i un màster de traducció en català. Un projecte ben ambiciós. ■

EUROCONCERT XXI Cicle octubre 2010 maig 2011 Concert 1

L'ORGUE DE LA CATEDRAL DE BARCELONA

CARME GODALL & GUIDO IOTTI
orgue

L'orgue a quatre mans, del clàssic al romàntic
F. Ferreñac, J. C. Kellner, S. Wesley, F. Lachner...

Avui, dimecres, 20 d'octubre 2010 - 20h.

ENTRADA LLIURE
Tota la programació a www.euroconcert.org